

Szegedi Egyetem

II. évfolyam 12. szám

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1964. június 27.

Kétnapos tudományos ülésszak vendégeink részvételével

A Halle Martin Luther Egyetem professzorai a Szegedi Orvostudományi Egyetemen

Amint előző számunkban jeleztük, június 2-án Szegedre látogatott — az orvostudományi egyetemünkkel kötött baráti szerződés értelmében — a Halle Martin Luther Egyetem professzorainak nyolc tagú delegációja. A delegációt dr. Sommer professzor, a Martin Luther Egyetem általános orvoskarának dékánja vezette. Tagjai voltak: dr. Mörl professzor, a Sebészeti Klinika igazgatója, dr. Jakobi professzor, a Fül- Orr- Gége-klínika igazgatója, dr. Scharf professzor, az Anatómiai Intézet igazgatója, dr. Brückl professzor, a Fog- és Szájbeteg Klinika igazgatója, dr. Ortel professzor, a Mikrobiológiai Intézet igazgatója, dr. Bogs professzor, a Gyógyszerészeti Intézet igazgatója, és dr. Lueken professzor, az Élettani Intézet igazgatója.

A hallei professzorokkal együtt érkezett dr. Walter Wiener, bonni orvos-tanár is, aki előadást vállalt. Előzően a két orvostudományi intézmény tanácsa megegyezett arra vonatkozóan, hogy a szegedi tudományos ülésen a mi előadónk számolnak be tudományos kutatómunkájuk eredményeiről, a szegedi delegáció tiszteletére rendezendő hallei ülésszakon pedig, 1965-ben a hallei professzorok tartanak referátum-sorozatot.

E megegyezésnek megfelelően június 4-én délelőtt 1/2 9-kor megkezdődött a hallei vendégek tiszteletére rendezett, két napos tudományos ülés, melyet dr. Tóth Károly egyetemi tanár, rektor nyitott meg.

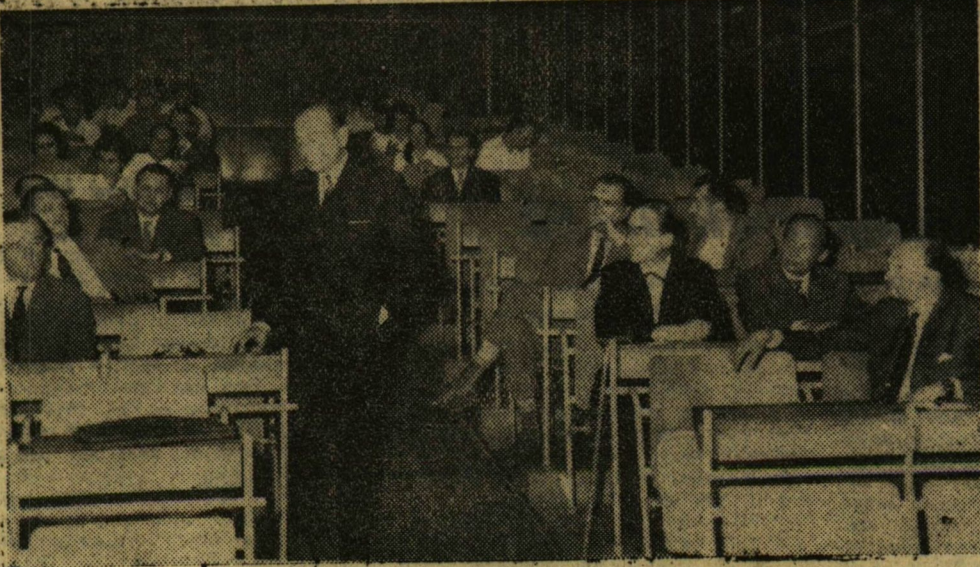
Megnyitóját követően dr. Walter Wiener bonni professzor tartott előadást „Az orvosképzés nemzetközi problémái és irányai” címmel. Az előadás után számos hozzászólás hangzott el, — többek között Sommer és Petri Gábor professzorok részéről.

A továbbiakban dr. Petri Gábor professzor, az I. sz. Sebészeti Klinika igazgatója A műtét utáni szak körélet-tana címmel, dr. Fazekas I. Gyula professzor, az Igazságügyi Orvostani Intézet igazgatója A belső szekréciós működés vegyi befolyásolhatósága és ennek gyakorlati jelentősége címmel, dr. Ormos Jenő egyetemi tanár, a Kórbontani Intézet vezetője A hypothalamus neorósecrációs tevékenysége címmel, dr. Sas Mihály, a Szülészeti Klinika docense pedig A gestagen hatású norsteroidok farmakológiai hatása a terhességben címmel adott elő.

Június 4-én délelőtt elsőként dr. Ivanovics György egyetemi tanár, a Mikrobiológiai Intézet igazgatója tartott előadást A bacillus anthracis kórokozó sajátosságainak tényezői címmel, majd dr. Huszák István egyetemi tanár, az Ideg- és Elmeklinika igazgatója következett, aki A szénhidrátanyagcsere zavara a sklerosis multiplexben címmel adott elő. Dr. Földi Mihály egyetemi tanár, a II. sz. Belgyógyászati klinika igazgatója A központi idegrendszer és a nyirokkeringés kapcsolatai címmel, — Dr. Obál Ferenc professzor, az Élettani Intézet igazgatója A vegetatív működések magasabb reflexes szabályozása címmel tartotta meg előadását. D. E.

Dr. Walter Wiener bonni orvosprofesszor, a kétnapos tudományos ülés meghívott külföldi előadója beszámoló kutatásairól.

Dr. Petri Gábor a Szegedi Orvostudományi Egyetem neves sebészprofesszora kérdést tesz föl az előadónak. A szemészeti klinika előadótermének padsoraiban az ülés résztvevői.

Mindent megteszünk a testvéregyetemek kapcsolatának bővüléséért

A greifswaldi egyetem rektorának nyilatkozata

Tíz napot töltött Szegeden a József Attila Tudományegyetem vendégeként dr. prof. Hans Wehrli, a greifswaldi Ernst-Moritz Arndt Egyetem rektora. Vendégünk, aki június 20-án utazott el Budapestre, szegedi látogatásának céljáról, eredményeiről a következőket mondotta lapunk munkatársának.

— Professzor úr milyen céllal érkezett Szegedre? Látogatása összefügg-e a két testvéregyetem közötti együttműködéssel?
— Néhány hónappal ezelőtt ugyancsak a József Attila Tudományegyetem vendégeként járt Szegeden egyetemünk Szakszervezetének és FDJ szervezetének küldöttje. Már az akkor folytatott beszélgetések során fölmerült az a gondolat, hogy

további lépéseket kellene tennünk az egyetemeink közötti kapcsolat bővítése, elmélyítése érdekében. Az tanévben Greifswaldban üdvözölhetjük majd a szegediek szakszervezetét és KISZ-delegációját, e látogatás viszonzásaként.

Látogatásom célja is az volt elsősorban, hogy megbeszélést folytassak dr. Antalffy György rektor úrral együttműködésünk körülményeiről és további lehetőségeiről. Sajnos, gyakoribb cserelátogatásainkat megnehezíti az államaink közötti általános kulturális egyezményben meghatározott látogatási keretek szűkös volta. Ennek alapján évente csak két hivatalos cserelátogatás lebonyolítása lehetséges, de mindent megteszünk annak érdekében, hogy en-

nél több kölcsönös találkozásra nyíljék a jövőben mód és alkalom.

— Egyetemükről kik jönnek hazánkba ebben az évben? Milyen tapasztalat-cserére gondoltak a testvéregyetemek vezetői?
— Greifswaldból, mint az elmúlt tanévben, idén is több oktatónk s mellettük egyetemünk hallgatóinak 4 csoportja látogat gyakorlatra, tapasztalatcserére Magyarországra. A csoportokban 9 hallgató érkezik egy oktató kíséretében, tehát összesen 4 oktató és 36 hallgató. A geológusok a Bükk hegységben közettani gyakorlaton a zoológusok a Balaton faunáját tanulmányozva, botanikusok az ország növényvilágával a gyógyszereszek pedig a magyar gyógyszeriparral ismerkedve töltenek két hetet

Kitüntettjeink

Dr. Ivanovics György Kosuth-díjas akadémikusnak, Orvostudományi Egyetemünk tanárának, kiemelkedő tudományos munkássága elismerésül a Munka Erdemrend aranyfokozata kitüntetéssel adományozta 60. születésnapja alkalmából a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa.

Kiváló oktató munkássága elismerésül a Munka Erdemrend bronzfokozatával tüntették ki dr. Serfőző Lajost, a József Attila Tudományegyetem adjunktusát. Az Oktatásügyi Kiváló Dolgozója kitüntető címet adományozták dr. Kalmár László és dr. Szauder József Kosuth-díjas professzorainknak, dr. Kemenes Béla tanszékvezető egyetemi docensnek, Tudományegyetemünk jogi kara dékánhelyettesének, és Jójárt Lászlónénak, a Ságvári Endre gyakorló általános iskola igazgató-helyettesének.

A Kiváló Tanár kitüntető címet kapta a Rakoczi Jánosné, a Szegedi Tanárképző Főiskola II. sz. gyakorló iskolája vezető tanára, és Papp Mihály, a Szegedi Radnóti Miklós Gimnázium tanára.

A Kiváló Tanító kitüntető címet adományozták Pataky Istvánnénak, a Szegedi Tanárképző Főiskola gyakorló iskolája tanítójának.

Miniszteri dícséretben részesült a Pedagógusnap alkalmából dr. Makay Lajos egyetemi adjunktus.

Kedves Olvasó!

Közöljük, hogy lapunk, a Szegedi Egyetem következő 13-ik száma szeptember 10-én, az új tanév kezdetére jelenik meg. Az tette szükségessé a nyári szüneteltetést, hogy a lap terjesztésével foglalkozó társadalmi aktívahálózat nem képes megoldani ez időszakban a megjelenő lappéldányoknak (2 júliusi és 2 augusztusi szám!) az előfizetőkhoz való eljuttatását. Postai kézbesítést pedig megfelelő anyagi keret hiján nem vállalhattunk. A Szegedi Egyetemet fenntartó három felsőoktatási intézmény gazdasági vezetői elhatározták azt is, hogy 1965-től kezdődően lapunk rendszeresen csak az esztendő 10 hónapjában jelenik majd meg, alkalmazkodva az oktatási év időrendjéhez. Az évi 20 megjelenés mellett a lapnak esetleges postai kézbesítése is lehetségessé válnék.

Hogy a nyári szüneteltetés miatt előfizetőink anyagi károsodást ne szenvedjenek, a négy elmaradó nyári számról megtörtént előfizetéseiket figyelembe vesszük az őszi számokra történő előfizetések idején. Minden Kedves Olvasónknak jó pihenést, kellemes és hasznos nyári időtöltést kívánunk.

A Szegedi Egyetem Szerkesztősége.

Beszéljünk nyíltan a társadalmi munkáról

Ne kerteljünk, valljuk meg, a társadalmi munka szervezésének 1964-es formái elavultak, megbuktak. Azok a módszerek, amelyek 1958—59—60-ban az ifjúság hatalmas tömegeit mozgatták meg, ma már nem töltik be azt a szerepet, amire hivatva lennének. Ha figyelemmel tanulmányozzuk ugyanis azt a statisztikát, amely a József Attila Tudományegyetem hallgatóinak társadalmi munkában való részvételét mutatja ki számokban az elmúlt négy évre visszamenően, akkor szembetűnik, hogy az igényeket sem a fiúk, sem a lányok nem tudták kielégíteni. Pedig ugyancsak lelkes szervezés folyt minden évben. Az 1964-es helyzet ezekhez az évekhez viszonyítva is nagyon rossz. De nem nehéz következtetni a jövőt illetően sem. Nem nehéz, mert azok a tényezők — objektívek és szubjektívek — amelyek a társadalmi munkára jelentkezők számát korlátozzák, az utóbbi időben nagy méretekben elszaporodtak és ma is szaporodóban vannak.

Ha a kérdést tudományegyetemi vonatkozásban vizsgáljuk érdekessé adatokra bukkanunk. 1964 nyarán 110 fiú vesz részt szervezett külföldi építkezéseken. (Ez nem azt bizonyítja, mint ha a hallgatók soraiban egy fizikai munka ellenes hangulat alakult volna ki. (De sokan utaznak egyéni meghívások alapján is. A termelési és pedagógiai gyakorlatokat figyelembevéve — ezek 2—3—4—5 hétig is tartanak — csak az I és IV. éves bölcsesek, I. éves jogászok, I—II. éves vegyészek jöhettek számításba, mint társadalmi munkára jelentkezők. Külön figyelmet érdemel az idő elfoglaltsága szempontjából a tavaly bevezetett pedagógiai gyakorlat. Tavaly még csak a III. évesekre terjedt ki, az idén már a II. éveseket is érinti. A nyári munkák szempontjából ezekre feltétlenül gondolni kell a jövőben.

Szegeden ráadásul még egy speciális helyzet alakult ki. Szubjektív tényező igaz, de meg kell mondani. Azok az építőtáborok, amelyekben az utóbbi három év folyamán szegediek dolgoztak, az ország legrosszabb táborai voltak minden alkalommal. Ne ertsük félre! Nem a táborok lakói miatt. (Gondoljunk pl. az 1961-es szegedi tábor egyik epizódjára, egy héti kísérletezett a konyha személyzete a reggeli, ebéd, vacsora egyenlő elosztásával.)

Helytelen lenne azonban, ha kizárólag külső tényezőkben keressük a lelkesedés hiányát. Nyilván az is igaz, hogy az anyagi helyzet javulásával a hallgatók körében is kezd kialakulni egy olyan kispolgári felfogás, amely többek között a társadalmi munkához való hozzáállásban is megnyilvánul. (Ez elsősorban ott!) A hallgatók életmódjai az állammal szemben egyre nőnek. A minap az egyik barátom hangos tiltakozásának adott kifejezést és az intézkedéssel való szembenállást fejezte ki, hogy t. i. a KISZ beleszó a külföldi utazások ügyébe. Miután én azt állítottam, hogy aki „nem csinál soha semmit” az nem érdemli meg, a külföldi utazást (Nyugat-Európáról van szó), dogmatikusnak nevezett. Nos, a személyes vitán úgy érzem ez a véleményem nem elszigetelt és önálló, más dolgokban való állásfoglalástól. Nyilván sokan úgy érzik, őket az egyetemhez csak tanulmányi érdekek fűzik, politikailag, gazdaságlag (utóbbiban csak egyoldalúan) függetlenek. Ebben a kérdésben persze rendkívül nehéz általában véleményt mondani. Mert nagyon sok hallgató a nyári hónapokban szerzi meg azokat a minimális anyagi összegeket, amelyek valóban nélkülözhetetlenek számára. De olyanok is akadnak bőven, akik június 31-től szeptember közepéig „átnyaralják” a vakációt.

Nos, hogyha az egész kérdésnek a pontos válaszára törekednénk, bizonyára nehéz dolgunk lenne. Nem teszünk. Tény azonban, hogy a munkaszervezés és módszer 1964-es formái elavultak, a gyakorlat ezt bizonyítja. (Nem jelenti ez azt, hogy ne tegyünk meg mindent az idei nyáron is a szegedi építkezések támogatását illetően!)

De a KISZ-nél most is dühnek kell lennie önmagához, nem szabad megcsontosodott módszerek szerint dolgoznia, s az élet megváltozott körülményei mellett úgy elmennie, hogy el ne vonná a maga számára a szükséges következtetéseket. Mert az kétségtelen, hogy társadalmi munkára szükség van, csak nem így. Csupán egy javaslat: Meg kellene próbálni a hasznos és kellemes összekapcsolását. Kísérletképpen cseréljenek ki hallgatókat különböző időtartamra NDK-s, cseh, bolgár egyetemistákkal! Az ebből adódó anyagi többletet — ami az utazásból származik — a hallgatók szívesen megtérítik. Mert társadalmi munkára szükség van, de nem így.

P. L.

Farkas István